70. Veerenda mazu täis. (Koore perenaise jõu tenijale.)
71. Ka armastan sind, just kui kuri lina wal
72. Poiss kui vanajett.
73. Rinna mehel kui kannal.
74. Tuiskab, et silm ei näe teise silma.
75. Tuiskab, et ei näe jala ette.

C.

Putud.

I.

Kurat hulkumas.

Wanasti nitnud kurat kord maailma mõ
da ümber. Igalpool wõetud teda enam ehk
wähem lahkesti wasta, saanud ömaja ja sõ
pälegi. Tõusnud teisel jüs hiinu ka wõe

maad waatama tulla. Jün tulnud aga
wana kõmmile nälg waratu, ka pole ta kuhu
gil kohta leidnud, kus teda ömajale oleks
wõetud. Nü hulkunud ta tuwe Wenemaa lä
bi, ilma et iwagi juhu oleks saanud.
Jõudnud wiimati Peipsi järwe wiude. Mõned
meie maa mehed tulnud parajasti heina koorma
dega Wenemaalt jüa poole, mehed ise lamenud
hoolekult koorma otsas. Wanapagan küünida
nud ree ette maha, nü et ree teine jalas
ülespidi tõusis ja koorm nü ümber langes.
Wenemaal teinud wanaperis tihti seda, jäel
jed mehed tagunud aga eiste ainsatte
ja kõstnud koormad pahandusega üles.
Jün pannud aga mehed vanduma: „Kus tu
rat ja isi oligi, et koorm lagedal jääpäel
ümber sai minna.“ Wanapaganal olnud muel
kää, ta küpanud ja karanud tülitsejate
meeste ümber. Kui mehed wiimati tulema
hakanud, iftnud ta rahuga ühe koorma